

[Hendriksen.]

slag paa et Omraade, hvor det ærede Medlem ikke var rigtig glad ved at faa Forslag frem til Debat. Det ærede Medlem sagde, og jeg forstaar slet ikke, hvad Meningen med denne Udtalelse var, at vi vilde pine Beløb paa indtil 10 000 Kr. ud af Folk. Det sagde det ærede Medlem virkelig. Det staar Sp. 4798 i Fortrykket, jeg vil med Formandens Tilladelse gerne citere det.

„Ud af enhver Arbejders slidfulde Liv mener man, at man foruden Udbytte til Aktionærer, Driftsherrer, de hælende, Husejerne, ogsaa kan pine et Beløb paa indtil 10 000 Kr.“

Jeg ved ikke, om det er en Fortalelse af det ærede Medlem, men det staar saaledes i Fortrykket, og det er jo fuldkommen umuligt. Det er oplyst af den højtærede Minister med fuld Føje, at hvis en Mand paa 18—20 Aar straks betaler, hvad han skal, kommer han til at betale 800—900 Kr., hvis han er 18 Aar, bliver Beløbet ikke en Gang 800 Kr. Det højeste, han efter dette Forslag kan komme til at betale, hvis det fordeles over en længere Aar-række, er 1 500—1 800 Kr. Der kan aldrig for nogens Vedkommende blive Tale om at betale 10 000 Kr., jeg ved ikke, hvorledes det ærede Medlem kommer til dette Tal, det vilde være ganske rart at faa det oplyst.

Naar vi er blevet staaende ved Tallet 240 Kr. som Maksimum pr. Aar, er det for saa vidt et vilkaarligt Tal; det er ligegyldigt, om Maksimum er 240 Kr. eller noget højere, det har intet at sige, der skal indbetales paa vedkommendes Konto det Beløb, der er nødvendigt, for at han, naar han bliver 65 Aar, kan faa 600 Kr. om Aaret, hvis det er en Kvinde, 540 Kr. om Aaret.

Det vilde medføre nye Embedsmænd, sagde det ærede Medlem, og det ærede Medlem Hr. Holdgaard talte om Administrationsomkostningerne, der vilde blive saa store. Jeg har heroverfor allerede ved tidligere Lejlighed oplyst, at i Sverige, hvor man har næsten 4 Millioner Medlemmer i Folkforsikringen, og hvor Forholdene med de store Distancer og de tyndt befolkede Landsdele i det hele taget gør hele Administrationen dyrere, har man en Administrationskonto paa ca. 1½ Mill. Kr. om Aaret; der er 280 Mennesker beskæftiget med denne Administration, saa jeg tror ikke, man skal lade sig afskrække af Administrationsomkostningerne.

I øvrigt sagde det ærede Medlem Hr. Stauning, at Nils Karlebys Bog, af hvilken jeg havde tilladt mig at citere nogle Ud-

drag, var ingen Bibel. Det har jeg heller ikke sagt; den var, men det var dog en fuldgod svensk Socialdemokrats Udtalelser, jeg citerede; og naar det ærede Medlem Hr. Stauning i Gaar sagde, at jeg havde ikke citeret rigtigt — jeg forstod nu ikke det ærede Medlem saaledes, at han mente, jeg skulde have citeret positivt urigtigt, men at jeg havde givet et forkert Indtryk af, hvad der stod i denne Bog —, vil jeg sige, at det ærede Medlem Hr. Stauning jo umiddelbart efter at have sagt disse Ord selv citerede Nils Karleby og citerede netop et Uddrag af det mere vidtgaende Citat, som jeg forinden havde fremdraget.

Det ærede Medlem Hr. Stauning bebrejdede mig, at jeg kun drog en Sammenligning mellem Danmark og Sverige paa Folkforsikringens Omraade, derimod ikke med Hensyn til Bankspørgsmaal. Jeg har ikke haft Lejlighed til her i det høje Ting at tale om Bankordninger. Hvis jeg havde haft det, er det meget muligt, at jeg havde draget en Sammenligning mellem svenske og danske Forhold, men da jeg ikke har haft en saadan Lejlighed og ikke har staaet som Ordfører for mit Parti i et saadant Spørgsmaal, synes jeg ikke, det ærede Medlem kan bebrejde mig noget i saa Henseende.

Med Hensyn til den svenske Ordning sagde det ærede Medlem Hr. Stauning, at Socialdemokraterne ikke i 1913 havde den Styrke, som de kunde have ønsket, til at gennemføre Forslag af den Karakter, som de ønskede. Heroverfor vil jeg sige, at svenske Socialdemokrater da i hvert Fald senere har faaet betydelig større Styrke, men hvorledes gaar det i Sverige? Man kan dog ikke fragaa, at svenske Socialdemokrater med fuld Musik gaar ind for Folkforsikringstanken. Jeg skal saaledes henlede Opmærksomheden paa, at i Betænkningen fra den svenske Stats Besparingskomité, der afgav sin Betænkning den 19. Februar 1925, og i hvilken der ogsaa sad en bekendt Socialdemokrat, Anders Ørne, nuværende Generaldirektør, gaar man ind for Folkforsikringen, man ønsker at underbygge den, man ønsker at udvide den, det staar pag. 130, og pag. 187 foreslaar man Præmiebetaling efter en Indkomstskala, der er langt gunstigere for de bemidlede, end hvad vi foreslaar.

Jeg skal saaledes nævne, at hvis dette Forslag, som ogsaa er tiltraadt af Socialdemokraten Anders Ørne, blev gennemført i Sverige, vilde en ugift Mand med 8 000 Kr.s Indtægt komme til at betale 80 Kr. eller 1 pCt., og en ugift Mand med 1 200